

Rukous Herran kanssa

Matt. 18:15-20

15. Jos veljesi rikkoo sinua vastaan, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.

16. Jos hän ei sinua kuule, ota mukaasi yksi tai kaksi muuta, sillä jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan sanalla.

17. Jos hän ei kuuntele heitä, ilmoita se seurakunnalle. Ellei hän sitäkään tottele, suhtaudu häneen kuin pakanaan ja publikaaniin.

18. Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.

19. Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa ja anoo sitä, he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaassa.

20. Sillä missä kaksi tai kolme on koontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellään."

Miten Sinä menettelet, kun näet vääryyttä tapahtuvan seurakunnan keskellä? Miten on mahdollista antaa anteeksi rikkoneelle? Millaiset valtuudet uskovala kristityllä on? Millaista on kristillinen rukous vaikeiden ihmissuhteiden keskellä?

Todellinen suuruus

Tekstiämme edeltävässä jaksossa Jeesus opetti, mitä on oikea suuruus asettamalla pienen lapsen opetuslasten keskelle. Oikea suuruus ja tämän päivän ja sen jatkon aihe anteeksiantaminen ovat syvässä suhteessa toisiinsa. Todellista suuruutta ja väkevyyttä on antaa anteeksi toisen tekemät vääryydet ja synnit. Tämä maailma saattaa kyllä pitää vahvuutena kostoja ja vihaa, mutta todellista suuruutta on anteeksiantaminen.

Jakeessa 15 joissakin käsikirjoituksissa on rikkomisen eli synnin tekemisen yhteydessä sanat "sinua vastaan", useissa ei. Siksi kysymys ei ole vain siitä, että seurakunnan jäsenistä joku rikkoo meitä kohtaan henkilökohtaisesti vaan siitä, että kun näemme seurakunnan sisällä tapahtuvan rikkomista ja syntiä ketä tahansa kohtaan, asia kuuluu meille. Moni saattaa kuvitella, että on rakkaudellista olla puuttumatta asioihin, jotka eivät suoraan kuulu minulle. Mutta juuri päinvastaisesta asiasta eli mukavuudenhalustamme, pelostamme joutua hankaliin tilanteisiin ja välinpitämättömyydestämme on kysymys, kun annamme vääryyden jäädä korjaamatta.

Nuhtelu Herran käskystä

Meidän on syytä muistaa, että Jeesuksen sanat: "Mene ja nuhtele häntä!" eivät ole jonkinlainen hurskas toive, johon voi suhtautua miten hyväksi näkee. Kysymys on selkeästä käskystä. Herra edellyttää, että Hänen sanalleen ollaan tässäkin vaikeassa asiassa kuuliaisia. Kysymyshän on tuon ihmisen hengellisen elämän pelastamisesta! Rakkaus vaatii tässä toimenpiteitä.

Seurakunnan keskellä pitää kaiken lisäksi tarttua nopeasti asioihin. Aika ei paranna mitään. Asiat menevät entistä syvemmin solmuun, jos aikailemme seurakunnan keskellä tapahtuneen synnin käsittelyssä.

Parannuksessa eläminen

Kristillinen seurakunta koostuu ihmisistä, jotka ovat Jumalan käsittämättömästä armosta saaneet syntinsä anteeksi ja Pyhässä Hengessä uuden elä-

män. Mutta Raamattu antaa myös selkeän kuvan siitä, että uskovissa kristityissä asuu myös vanha syntinen luonto eli liha, jonka kautta Sielunvihollinen pyrkii jatkuvasti langettamaan Herran omiakin syntiin. Siksi seurakunnan keskellä ja yhteiskunnan keskellä uskovatkin lankeavat kiusauksiin ja synteihin. Kun niin tapahtuu, herkällä omalla tunnolla vaeltava kristitty haluaa itse nopeasti tunnustaa syntinsä ja pyytää anteeksiantamusta ja armoa ristillä hänen puolestaan kärsineeltä ja ylösnousseelta Vapahtajalta. Hän haluaa myös pyytää anteeksi niiltä ihmisiltä, joita vastaan hän on rikkonut.

Katkeruuden juuri nopeasti pois

Mutta aina eivät asiat korjaannu niin mutkattomasti. Varsinkin silloin kun veli tai sisar on tavalla tai toisella joutunut väärin ymmärretyksi tai jopa väärän kohtelun kohteeksi, hän saattaa helposti katkeroitua ja lihallisesti reagoida kostamalla ja tekemällä vääryyttä sille tai niille, joiden vääryyden uhriksi hän kokee joutuneensa. Jos hän antautuu katkeruuden valtaan, hän saattaa helposti puolustaa omia vääriä asenteitaan ja toimiaan. Tällaisissa tilanteissa saman seurakunnan uskova kristitty ei saa jäädä ulkopuoliseksi tarkkailijaksi. Ellei tilanteeseen tartuta, katkeruuden juuri käy nopeasti tuhoamaan koko seurakuntaa.

Jeesus on realistinen. Hän tietää kuinka vaikeaa ylpeän kristitynkin on nöyrytyä tunnustamaan oma vääryytensä ja pyytämään anteeksiantamusta. Ilmestyskirja kertoo, että Herra on kärsivällinen ja antaa tarvittaessa rikkoneelle myös aikaa parannukseen, mutta ellei parannusta tule, Herra joutuu tuomitsemaan synnin tekijän. Siksi tarvittaessa on myös käytettävä eritasoisia keinoja, jotta rikkonut taipuisi parannukseen.

Voita veli takaisin

Tavoite tulee olla selkeä. Se on voittaa veli takaisin Herran ja seurakunnan ehjään yhteyteen. Sillä syntyinsä jäänyt ihminen on tosiasiallisesti menetetty seurakunnan hengellisen yhteydestä. Kaikessa on siis tavoitteena saada veljen tai sisaren sydän parannukseen, jossa hänelle voidaan seurakunnassa taivaallisella arvovallalla julistaa syntien anteeksiantamus ja palauttaa hänet Herran ja seurakunnan jäsenten sydänten yhteyteen.

Kun siis seurakunnassa tartutaan rikkoneeseen ihmiseen, ei riitä, että hänet tuomitaan, vaan tärkeätä on, että hänet itsensä saadaan tajuamaan oman syntinsä luonne ja taipumaan parannukseen. Tavoite on siis anteeksi antaminen ja yhteyden palauttaminen veljen tai sisaren kanssa.

Oikea marssijärjestys

Järjestys on tässä myös erittäin tärkeä. Usein seurakunnan keskellä asiat menevät lopullisesti solmuun, kun toimitaan väärässä järjestyksessä eli vietään asia ensin koko seurakunnan tietoon, ennen kuin asianomaista on henkilökohtaisesti nuhdeltu. Ensimmäinen on nuhdeltava henkilökohtaisesti, ellei se auta sitten kahden hengen voimalla ja vasta lopuksi koko seurakunnan edessä. Mitä aikaisemmassa vaiheessa asianomainen taipuu parannukseen, sitä parempi.

Tässä kohden on hyvä tiedostaa, että julkisista synneistä on tehtävä myös julkinen parannus, jotta kaikki osapuolet voisivat sydämestään antaa rikkoneelle anteeksi.

Jos rikkonut veli tai sisar ei seurakunnankaan nuhtelusta ota onkeensa vaan kieltäytyy yhä parannuksesta, Jeesus antaa selkeän ohjeen siitä, miten häneen on siinä tapauksessa suhtauduttava. Tällainen ihminen on samassa asemassa kuin pakana ja publikaani. Hän on siis seurakunnan ulkopuolella. Hänet on erotettu seurakunnasta - mutta ei sitä varten, että hän oli nyt toivoton tapaus, vaan sitä varten, että hän maistettuaan omien syntiensä hedelmää lopulta kuitenkin pelastuisi ja palaisi Jumalan kansan yhteyteen. Herra Jeesus etsii tänäänkin kaikkia eksyneitä, niin pakanoita kuin publikaanejakin kutsuen heitä luokseen.

Kirjeessä Korintoon Paavali tiivistää viimeksi mainitun tilanteen seuraavasti: *Kuin paikalla olevana olen jo päättänyt, että tuollaisen teon tehnyt (huoruden synti) - kun olemme tulleet yhteen, te ja minun henkeni sekä Herramme Jeesuksen voima - on Herran Jeesuksen nimessä hylättävä Saatanan halltuun syntisen luontonsa turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä. (1. Kor. 5:3-5)*

Asianomainen taipui lopulta parannukseen ja myöhemmin Paavali saattoi kirjoittaa:

Jos eräs teistä on tuottanut murhetta, hän ei ole tuottanut surua vain minulle, vaan teille kaikille - ainakin jossain määrin, etten sanoisi liikaa. Sellaiselle riittää se rangaistus, minkä hän on useimmilta teistä saanut. Siksi teidän pikemminkin tulee antaa hänelle anteeksi ja lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen suruun. Sen tähden minä kehotan teitä osoittamaan hänelle rakkautta. (2. Kor. 2:5-8)

Sitominen

Kirkkokurin käyttö edellyttää Herran Jeesuksen arvovalan ja voiman läsnäoloa seurakunnan keskellä, niin kuin Paavali edellä totesi. Kun Herra on seurakuntansa keskellä, Jumalan kansalla on suunnattoman suuri valta ja valtuutus sekä sitoa että päästää. Sitominen merkitsee sitä, että rikkoneelle, joka ei halua taipua parannukseen julistetaan Herran lain sana siitä, että yksikään, joka pysyy synneissään eikä halua niitä tunnustaa ja hylätä, ei ole pääsevä sisälle taivasten valtakuntaan, vaan hän joutuu viimeistä piirtoa myöten vastaamaan omista synneistään viimeisellä tuomiolla ja kadotuksessa.

Päästäminen

Mutta seurakunnalla on myös ihana oikeus ja velvollisuus julistaa kaikki synnit kokonaan ja ehdottomasti anteeksi annetuksi ihmiselle, joka tuo syntinsä valoon, tunnustaa ne ja pyytää armoa Herran Jeesuksen Golgatan ristin uhrin perusteella. Synninpäästön sana kuullaan täällä maan päällä, mutta samassa silmänräpäyksessä taivaan portti lentää selkosen selälleen nöyryvän ihmisen edessä. Taivaassa kaikuu samalla suuri ylistyslaulu, kun enkelit veisaavat Herran edessä siitä, ilosta, että syntinen teki parannuksen ja otti Jeesuksen armon vastaan.

Ilo taivaassa ja maan päällä

Ilo koetaan myös täällä maan päällä, kun taakkojensa alla kärsinyt ihminen saa maistaa omantunnon vapautta. Muistan, miten erään kotikokouksen jälkeen suomalaisessa maalaistalossa talon emäntä pyysi päästä sielunhoitoon. Menimme talon kammariin hänen ja hänen miehensä kanssa. Siinä hän tunnusti sydämensä taakat. Panin sitten käteni hänen päänsä päälle ja julistin: "Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Hänen kalliissa sovintoveressään julistan sinulle kaikki sinun syntisi anteeksi!" Kun olin aameneni sanonut, emäntä ai-

van hyppäsi ilmaan lähes kattoon asti, sillä niin suunnaton ilo täytti hänen sydämensä.

Uskovan valtuutus

Valtuutus julistaa katuville syntien anteeksiantamusta on annettu jokaiselle uskovalle kristitylle. Se ei siis rajoitu pappeihin eikä kokotoimisiin Jumalan valtakunnan työntekijöihin. Valtuutus on annettu jokaiselle uskovalle, jossa asuu Herran Pyhä Henki, niin kuin Jeesus ylösnoustuaan lausui:

Tämän sanottuaan hän puhalsi heihin ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annetut. Joilta te kiellätte synnin päästön, ne jäävät syntiensä tuomion alle." (Joh. 20:22-23)

Liian harvoin tätä oikeutta kuitenkin uskovat käyttävät. Kysyin kerran noin sadan hengen seurakunnalta, kuinka moni oli kuluneen viikon aikana julistanut jollekin sisarelleen tai veljelleen syntien anteeksiantamuksen sanan. Muutama käsi nousi ylös. Sitten kysyin kuinka moni olisi kuluneen viikon aikana halunnut kuulla henkilökohtaisesti syntien anteeksiannon sanan jonkun uskovan suusta. Silloin noin puolet seurakunnasta nosti kätensä. Tarve on suurempi kuin osaamme aavistaa, joten Herran omien tulee rohkeasti julistaa armon sanoja toinen toisilleen ja tietysti myös niille ei uskoville, jotka haluavat tehdä parannuksen ja tulla Herran luo.

Rukous Herran kanssa

Tekstimme lopussa Jeesus antaa suunnattoman suuren lupauksen, johon perustuu itse asiassa oikea seurakuntakurin ja avainten vallan käyttö. Herra lupaa olla läsnä silloin kun kaksi tai kolme uskovaa on kokoontunut Hänen nimessään. He saavat keskinäisestä sopimuksesta rukoilla mitä asiaa tahansa, ja he saavat sen Isältä. Syy on tietenkin siinä, että heidän rukouksensa kuullaan Jeesuksen itsensä tähden.

Anteeksi antamisen salaisuus

Mitkä ovat sitten niitä kaikkein vaikeimpia asioita maan päällä, joissa tarvitaan erityisesti keskenään sovittavaa rukousta. Tietysti on lukemattomia asioita, joita Herran oma rukoilee. Mutta kaikkein vaikeinta tuntuu olevan oman sydämen katkeruuden voittaminen ja anteeksiantaminen silloin, kun on joutunut aivan aidon vääryyden uhriksi. Mutta juuri tämä kaikkein vaikein asia, joka tekee ihmissuhteet usein tavattoman vaikeiksi, on sellainen, jossa Jeesus lupaa Isältä tulevaa vastausta. Omassa voimassamme emme pääse vapaaksi katkeruudesta ja anteeksiantamattomasta mielestä, joista ensi sunnuntain teksti puhuu lisää, mutta kun Isä kuulee rukouksemme, mahdollon tulee mahdolliseksi. Katkera pääsee vapaaksi oman katkeruutensa kahleesta ja vääryyttä tehnyt saa aidon anteeksiantamuksen. Eron joutuneet sydämet palaavat toistensa yhteyteen.

Anteeksi voi antaa vain se, joka on nähnyt omat suuret syntinsä Jeesuksen pyhien kasvojen edessä, ja saanut kaiken anteeksi, siksi että Jeesus on kuollut hänen syntiensä tähden, kantanut niiden rangaistuksen kokonaan. Vain armahdettu kykenee armahtamaan toisia. Mutta armahdettukin tarvitsee siinä paljon Herran luona rukouksessa viipymistä. Kun on nähnyt oman katkeruutensa suurempana syntinä kuin se vääryys, jonka uhriksi on joutunut, ja kun on saanut oman katkeruutensa anteeksi Jeesukselta, löytyy armahtavaa mieltä rikkonutta veljeä kohtaan. Mutta se ei voi tapahtua omassa varassa, vaan rukousyhteydessä Jeesuksen kanssa.

Mitä rukous on?

Mistä rukouksessa sitten oikein on kysymys? Joskus saa sellaisen kuvan, että rukous on uskonnollinen suoritus. Kun rukoilet tarpeeksi, riittävän pitkään ja riittävän hartaasti, rukouksesi on kyllin hyvää ja ansaitseen vastauksen. Rukouksen tekee vielä tehokkaammaksi, jos rukoilija on joku arvostettu pastori tai rukoilijoita on riittävän suuri määrä. Mutta tällainen rukous ei ole mitään muuta kuin pakanallista, yleisuskonnollista rukousta, jonka kuulemisen suhteen ei Raamatusta löydy mitään lupauksia.

Rukous on aivan muuta kuin meidän omaa uskonnollista suoritustamme. Raamatullisessa rukouksessa on kysymys meidän täydellisestä kykenemättömydestämme, avuttomuudestamme, jonka vuoksi emme voi muuta, kuin pyytää apua Herralta. Pyydämme Häneltä, mitä emme itse kykene tekemään. Rukouksessa on siis kysymys suhteesta Jeesukseen. Rukous itsessään ei saa mitään aikaan. Mutta rukoukset kuuleva taivaallinen Isä osaa ja kykenee. Kysymys on siitä, mitä Hän tekee, kun Hän on kuullut sydäntemme huokaukset, huudot ja anomiset Jeesuksen nimessä.

Kristillisessä rukouksessa Jeesus itse on läsnä. Jumalan seurakunta on koolla aina silloin, kun kaksi tai kolme ihmistä on koolla Jeesuksen nimessä. Kysymys ei siis ole suurista kirkoista ja katedraaleista, vaan pienten ja vaatimattomien ihmisten asettumisesta Herran eteen.

On kuitenkin huomattava, ettei mikä tahansa uskovienkaan kokoontuminen välttämättä muodostu Herran läsnäolon paikaksi. Kysymys on siitä, että ollaan koolla Jeesuksen nimessä. Se ei tarkoita vain sitä, että kokoontumisen aluksi juontaja toteaa, että nyt ollaan koolla Jeesuksen nimessä.

Jeesuksen nimessä

Lyhyesti sanottuna Jeesuksen nimi on Vapahtaja ja Herra. Jokaisessa Herran läsnäoloon tulemisessa on aina kysymys siitä, että syntiset tulevat pyhän ja puhtaan luo. Emme voi olla Herran luona, elleimme anna Hänen pyhän verenensä puhdistaa sydämiämme kaikesta synnistä. Hänen läsnäolossaan tarvitsemme Hänen armoaan, tarvitsemme Häntä Vapahtajanamme.

Mutta Jeesuksen läsnäolo merkitsee myös sitä, että Hän on Herra. Se tarkoittaa tietenkin sitä, että Hän päättää viime kädessä asioistamme. Me kysymme Hänen tahtoaan ja rukoilemme niitä asioita, jotka ovat sopusoinnussa Hänen tahtonsa ja Hänen johdatuksensa kanssa.

Kun siis olemme Jeesuksen kanssa rukoilemassa ja sovimme mistä tahansa asiasta, aina on kysymys sellaisista asioista, jotka ovat Herran tahdon kanssa sopusoinnussa. Herran läsnä ollessa emme voi pyytää ja rukoilla sellaista, mikä on ristiriidassa Hänen hyvän tahtonsa kanssa. Hänen kanssaan rukoilemalla itse asiassa emme vain keskustele Hänen kanssaan, vaan saamme osallistua itse Hänen rukoukseensa. Pyhä Henki alkaa synnyttää sydämissämme sanomattomia huokauksia, joiden sisältö on sama kuin Jeesuksen sydämen halu.

Entä Sinä?

Onko mielessäsi joku henkilö, jota Sinun pitää nuhdella, voittaaksesi hänet takaisin anteeksiantamuksen puolelle? Onko Sinulla joku henkilö, jonka kanssa Sinun tulee sopia ja antaa anteeksi, jotta pääsisitte jälleen keskinäi-

seen yhteyteen? Tarvitsetko Sinä henkilökohtaista synninpäästön sanaa tänään? Onko, joku jolle Sinä voisit julistaa tuon vapauttavan sanan? Tarvitsetko Sinä jonkun veljen tai sisaren rukoustukea vaikeissa asioissasi? Etsi itsellesi rukousystävä tai kaksi! Herra lupaa tulla teidän mukaanne!